

# Zeynep Süer

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

12.10.2022

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Eylül

Ağaçların yaprak döktüğü mevsimdi.  
Gönlümü hüzüne bürüdüğü gün,  
Gidişin çok sessizdi,aynı gelişin gibi.  
Bir var bir yoktun sanki,bir masal gibi.  
Şimdi sen gidiyorsun ya seninle birlikte ellerinde gidiyor,  
gitsinler.  
Sen benden gitsen ne fayda.  
Mecnun olmasa da leyla yine leyla.

Zeynep Süer

## **İmkansız**

İmkansızın getirmiş olduğu çaresizliğim  
Ve çaresizliđin içindeki savařarak kaybettiđim benliđim.  
Benliđimde kaybettiđim sen ve sendeki kimliđimi bulamayan ben.

Zeynep Süer

## **Kaçmak**

İnsan durduk yere uzaklaşmıyor öyle, ya geçmişi yakalıyor yakasından ya da geçti dediği duyguları bütün ihtiraslarını kamçılıyarak, kaçıyor benliğinden.

Zeynep Süer

## Lad

Bir olurumuz yoktu biliyorum.  
Seninle ben ne biz olabilirdik, ne de bir.  
Yerle,gök buluşurdu da biz seninle mahşerde dahi  
kavuşamazdık,  
Öyle ki imkansız bir aşktı bu.  
Bazı gecelerde kalbimden geçen bir lad kadar yakın,  
Bazıların da ise beynim ile kalbim arasındaki kadar uzak bir mesafeydi bu.  
Aşamıyordum sana olan duygularımı,kaçış sandığım şey sadece fiziksel bir mesafeydi.  
Kendimi dahi tanıyamıyordum,seninle olamayan bedenim,  
ruhunu esir almıştı.  
her şey sen,herşeyimdin sen.

Zeynep Süer

## **Özgürlük**

Şu sıralar kanadı kırık bir kuş gibiyim gökyüzüde uçmak isteyen, ya da özgürlüğünden alıkonulmuş bir papağan, belki de bir serçenin gözyaşlarıyım gökyüzünde.

Zeynep Süer

## Sessiz Veda

Öfkem sevgimden büyük bu gece.  
Sessiz vedalar sarmış dört bir yanımlı.  
İçimde kopan kıyamet, dışımın yorgunluğundan  
daha da beter.  
Tavan arasında kalmış anılarım, kapanmış tüm sayfalar  
bir daha açılmamak üzere eski günlere.  
Sessiz bir çığlık yankılanıyor beynimin her bir hücresinde  
Toplanmayan bavullar, savrulan eşyalar, vedalaşılmayan dostluklar.  
Alışılmış vedalardan değil bu kez ayrılık bir şeyler ölüyor içimde sessizce..

Zeynep Süer

## **Toksin**

Seni ilk gördüğüm an, ilk öldüğüm anmış,göremedim.  
En ufak fısıltına hasret kalan kulaklarım, sessizliğinle sağır olmuş,işitemedim.  
Yaralarım merhem diye sürdüğüm sevgin,acı bir toksinmiş idrak edemedim.  
Beni saran beden zehirli bir sarmaşıkmiş,farkına varamadım.  
Sana dokunmak,yangından bir can kurtarmakmış,tesir edemedim.  
ve senden kaçmak istemek bir o kadar da yakalanmakmış,bilemedim...

Zeynep Süer



## Yarım Bırakılanlar

Bir otobüsün en arka koltuğunda son durağa gelmiş gibiyim elimde bir valiz sırtımda ise koca bir yük.

Geride bıraktığım ise;bir,iki simit parçası ve yarı dolu bir çay bardağı.

Yürüyorum başı boş bir sokakta köşeyi hemen dönünce bir kapı beliriyor karşımda kilidi bana ait olan açıyorum usulca koridorda yankılanan ayak sesleriyle ilerliyorum.

Ev boş ses seda yok bir dört duvar birde ben kalıyoruz bir başımıza yarım bırakılanları tamamlamak adına,tozlu raflardan aldığım bir kaç kitapla oturuyorum eskimiş bir koltuğa perdeyi araladığımda ise güneş gülümsüyor bana.

Zeynep Süer

## Yığın

İçimde birikiyor sustuklarım ve içime attıklarım koca bir tuğla yığını olarak geri dönüyor bana geriye ise harab olmuş bir ev kalıyor benden..

Zeynep Süer

## **Yürek Yorgunluđu**

Dalları olmayan bir ağacın gölgesinde dinlenmek gibiydi yürek yorgunluğu,ne yaparsam geçmiyor,sonu gelmiyordu.  
Ya kendime yeni bir ağaç bulacaktım ya da gölgesine sığınmak istediğim ağacın yaprak vermesini bekleyecektim.

Zeynep Süer